

B 11
91

Ä

OM

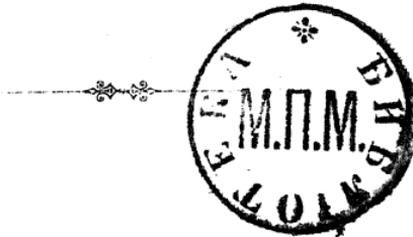
INDUKTIV METOD

I

UNDERVISNINGEN

AF

MIKAEL JOHNSON.

BORGÅ 1891.

WERNER SÖDERSTRÖM.

Ä

HELSINGFORS 1891.

WELIN & GÖÖS' AKTIEBOLAGS BOKTRYCKERI.

Förord.

Det torde numera kunna anses öfverflödigt att anställa vidt gående betraktelser öfver nödvändigheten af att tillföra skolarbetet hälst något af den lifaktighet, den spontana värksamhetsifver och det intresse, som ungdomen i hög grad utvecklar vid hvarje fri och tilltalande värksamhet, samt sålunda bevara lärjungen för den dåsiga passivitet, hvilken så lätt smyger sig öfver våra vanliga skolklasser. Öfvertygelsen härom har redan ingått i vår tids medvetande, och frågan har därigenom inträdt i ett skede, då ett lugnt och på sak gående öfvervägande af sättet och medlen att förvärkliga denna fordran är mera på sin plats än vältaliga deklamationer om principens riktighet.

Det är ur denna synpunkt uppgiften blifvit fattad i föreliggande lilla arbete. Utgående från Pestalozzis grundsats att undervisningens ändamål endast är underhjälpandet af den naturliga värksamheten för kunskapstillegnelse, har författaren sökt antyda, huru denna värksamhet kunde riktas på sådana föremål och gifvas sådana former, att den läte införlifva sig med samt göras tjänstbar för våra förhandenvarande skolförhållanden. Den enda utvägen att uppnå det ofvan

påpekade målet ser förf. nämligen i en obrottslig lojalitet mot den psykiska utvecklingens lagar.

Härvid har det praktiska förfarandet vid särskilda läroämnen behandlingsvis blifvit berördt på ett sätt, som åsyftat att bidraga till igenfyllandet af den klyfta, hvilken allt ännu förefinnes mellan så många af den teoretiska didaktikens fordringar och gällande praxis. Förf. vågar därför hysa den förhoppning, att vederbörande lärare skola hafva något intresse för att egna dessa antydningar sin uppmärksamhet och sin pröfning. Särskildt må i detta afseende framhållas II:dra kapitlet, där de positiva frukterna af undersökningen hufvudsakligen finnas nedlagda.

Förf. kan naturligtvis icke vänta sig, att hans åsikter utan vidare och i allo delas af läsaren. Trärutom är han djupt medveten om det bristfälliga i sina så att säga endast skizzerade utkast och antydningar. Men, såsom i själfva boken framhålles, har meningen håller ingalunda varit att fastslå färdiga nya metoder, utan endast att rikta uppmärksamheten på vissa för undervisningen väsentliga metodologiska frågor. Om denna skrift kunde gifva hos läsaren upphof till närmare öfvervägande och pröfning af dessa frågor, vore syftet med detsamma vunnet och bättre frukter af en mera mognad erfarenhet hos andra låte säkert ej länge vänta på sig.

Hvad uppställning och utförande beträffar, må boken tala för sig själf. Endast med afseende å den historiska öfverblickens må påpekas, det förf. ej ansett nödigt att i dess förre, för den induktiva metodens utveckling mindre viktiga del anlita svårtillgängliga

Ä

källor, utan hållit sig till allmänt kända framställningar af ämnet, hvilka omnämnas på resp. ställen i boken.

Helsingfors i Januari 1891.

Författaren.

